

SPORT

IUNIE 1972

nr. 11

ÎN INTERIOR:

- CAMPIOANELE MONDIALE LA POPICE
- PREZENTAREA LOTURILOR NOASTRE OLIMPICE DE LUPTE (greco-romane) și HANDBAL

Talentatul mijlocaș al RAPIDULUI, față-n față cu constănteanul Nistor (fază din meciul de campionat RAPID-FARUL 1-0)

DUMITRU

A FIGURAT PE GAZONUL DE LA
BELGRAD
ÎN RÎNDUL MARILOR VEDETE
ALE FOTBALULUI INTERNAȚIONAL

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE,
UNIȚI-VĂ!

SPORT

Nr. 11 (322)

IUNIE

1972

ANUL XXV

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
**DIMITRIE
CALLIMACHI**

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Conta 16,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-11-13 și 11-10-45.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Cămin Științei».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRI», P.O.B. 134-135
cămin 225
București — ROMANIA

40 004

**IN PRIM PLAN
OLIMPIADA**
München 1972

ÎNCERCARE DE PROGNOZĂ LA LU

Va fi Gheorghe BERCEANU succesorul lui Dumitru PÂRVULESCU

ÎN FOTOGRAFII:

1. Cei cinci medaliați la campionatele europene de lupte (greco-romane) de la Katowice pozează pentru cititorii revistei noastre: Gheorghe Berceanu (aur), Ion Baci (bronz), Ion Gabor (argint), Nicolae Martinescu (bronz) și Victor Dolipschi (bronz)

2. La înapoierea de la Katowice, luptătorii au făcut un scurt popas în stațiunea internațională Felix-Oradea. În instantaneu — antrenorul emerit Ion Corneanu se supune cu plăcere «bombardamentului» cu stropi de apă termală, pe care-l execută elevii săi.

3. Cei doi medaliați cu bronz la «europene», la categoria + 100 kg, Victor Dolipschi — stînga — (greco-romane) și Ștefan Stîngu (libere), se amuză, amintindu-și de întrecerile de forță din anii copilăriei.

Foto: Dragoș NEAGU

Încercarea de prognoză olimpică întâlneste dificultăți chiar dacă este vorba de sportul luptelor, în care noi, românii, avem «carte de vizită de aur» pe plan internațional: campionul olimpic **DUMITRU PĂRVULESCU** (Roma — 1960), campionii mondiali **VALERIU BULARCĂ** (Yokohama — 1961), **ION CERNEA** (Tampere — 1965), **ION BACIU** (București — 1967), **SIMION POPESCU** (Mar-del-Plata — 1969) și **GHEORGHE BERCEANU** (Mar-del-Plata și Edmonton — 1970). Este o dificultate... vizibilă: șase titluri mondiale și doar unul singur olimpic (o situație asemănătoare mai există și la caiac-canoe: zece de titluri mondiale și doar patru medalii de aur olimpice).

O prognoză la lupte întâlneste dificultăți chiar dacă la recentele campionate europene de la Katowice reprezentanții țării noastre au cucerit nouă medalii (la «greco-romane»: **GHEORGHE BERCEANU** — aur; **ION GABOR** — argint; **ION BACIU**, **NICOLAE MARTINESCU** și **VICTOR DOLIPSCHI** — bronz; la «libere»: **PETRE POALELUNGI** — argint; **EMIL BUTU**, **PETRE COMAN** și **ȘTEFAN STÎNGU** — bronz).

Antrenorul emerit, profesorul **ION CORNEANU** ne-a mărturisit că «mitingul european în Polonia a fost un test mai puțin doar pentru cei de la titlul greco-romane, întrucât lita mondială, cu excepția unu-doi asiatici, este concentrată în Europa. La «libere», situația se schimbă însă: medaliiile olimpice de la München vor aspira, în egală măsură, pe lângă europeni, luptători mongoli, iranieni, indieni, japonezi și americani care, evident, n-au fost prezenți la Katowice. Cert este că de pe acum (în afară de noi) specialiștii străini îl «văd» campion olimpic pe

românul **Gheorghe Berceanu**. Este singurul luptător ale cărui calități, spre mândria noastră — și, totodată, spre admirația tuturor străinilor, chit că e vorba de organizatori, de arbitri, de antrenori sau chiar de adversari direcți — îl fac imbatabil, indiferent de «culoar».

Trecind la șansele celorlalți reprezentanți ai noștri, i-aș cita — la greco-romane — ca fiind apti pentru medalii pe **Nicolae Martinescu**, **Ion Baciu** și **Victor Dolipschi**, iar la «libere» — pe **Petre Poalelungi**, **Ștefan Stîngu**, **Petre Coman** și **Vasile Iorga**. Dacă se vor autorecupera, dacă vor avea și șansa unui «culoar

mai liber», dacă vor rezista «maratonului» — turneul de lupte va dura la München 5 zile! — dacă nu vor avea «feding» în starea de sănătate, pentru medalii vor mai putea candida **Nicolae Neagu**, **Simion Popescu**, **Ludovic Ambruș...**

Așadar, o primă concluzie la încercarea de prognoză: **Gheorghe Berceanu** are cele mai mari șanse de a deveni succesorul lui **Dumitru Părvulescu**.

O a doua concluzie — optimistă, dar, în același timp, menită să stimuleze și celelalte loturi ale țării noastre — am desprins-o tot din discuția cu profesorul **ION CORNEANU**: «La ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice, luptătorii au strâns cam un sfert din tota-

lul de puncte ale delegației române. Pentru Jocurile Olimpice de la München ne-am propus să depășim recordul de medalii de la Roma — aur + argint + bronz — și pe cel de puncte de la Ciudad de Mexico».

O a treia concluzie: dacă și celelalte federații vor răspunde cu angajamente asemănătoare, atunci delegația sportivă a României va putea să depășească cifra de o sută de puncte la Jocurile Olimpice de la München, în clasamentul neoficial pe națiuni.

Ce rămîne? Să dorim din toată inima... materializarea acestor concluzii!

Horia CRISTEA

3

ÎN PRIM PLAN
OLIMPIADA

Handbaliștii români așteaptă cu încredere turneul ol

DUPĂ „AURUL” MONDIAL, CEL OLIMPIC ?

Petre HENȚ
Foto: Dragoș NEAGU

Handbaliștii români conștientizează că au câștigat medalia de aur la turneul mondial olimpic, al doilea din Istoria a J.O. Handbalul (în fost prezent printre sporturile olimpice în 1936, la J.O. de la Berlin) în rândul celor șase țări care au participat la această primă ediție a jocului la semicerc. Clasamentul reprezentativ românesc la handbal participante la J.O. de la Berlin: 1. Germania; 2. Elveția; 3. Elveția; 4. Ungaria; 5. România; 6. S.U.A.

De atunci au trecut 36 de ani și valorile handbalistice pe plan național s-au schimbat de multe ori. Mai ales la campionatele mondiale de handbal în 7. Campionatele mondiale de exemplu, au reușit să câștige valoarea și să cucerească medalia de aur la handbal în 7 ediții a acestei competiții în anul 1938: 1. România; 2. Austria; 3. Suedia; 4. Cehoslovacia; 5. Suedia; 6. Suedia; 7. Suedia.

s-a produs, însă, la cea de a IV-a ediție, găzduită în Republica Federală a Germaniei, când o reprezentativă careia nu i se acordau șanse de a urca pe podium a devenit campioană mondială — echipa **ROMÂNIEI**. Cehoslovacia trebuie să se mulțumească din nou cu locul secund, iar fosta campioană — Suedia — cu locul trei: 1. **ROMÂNIA**; 2. Cehoslovacia; 3. Suedia; 4. Germania (echipa unită); 5. Danemarca; 6. Islanda; 7. Norvegia; 8. Franța.

S-a crezut la început că prezența României în fruntea handbalului mondial se datora unui... accident. Evoluțiile următoare ale românilor au demonstrat, însă, că în handbalul mondial apăruse o nouă forță, cea mai puternică din câte se cunosc pînă acum. În 1964, la Praga, la cea de a V-a ediție a C.M., echipa României cucerește cel de-al doilea titlu, egalînd performanța Suediei: 1. **ROMÂNIA**; 2. Suedia; 3. Cehoslovacia; 4. R.F.G.; 5. U.R.S.S.; 6. Iugoslavia; 7. Danemarca; 8. Ungaria.

Asalturile echipei Cehoslovaciei la titlul mondial vor fi încununate de succes abia la următoarea ediție — Suedia 1967. Echipa noastră se clasează atunci pe locul trei: 1. Cehoslovacia; 2. Danemarca; 3. **ROMÂNIA**; 4. U.R.S.S.; 5. Suedia; 6. R.F.G.; 7. Iugoslavia; 8. Ungaria.

România revine însă în fruntea handbalului internațional la «mondialele» din Franța, în 1970, după o luptă de-a dreptul dramatică cu formația Republicii Democratice Germane: 1. **ROMÂNIA**; 2. R.D.G.; 3. Iugoslavia; 4. Danemarca; 5. R.F.G.; 6. Suedia; 7. Cehoslovacia; 8. Ungaria.

Gavril KICSID, un... tunar de la care așteptăm mai multe goluri.

Handbaliștii noștri știu acest lucru, dar mai știu că ultimele rezultate, obținute în marile confruntări internaționale, cum ar fi de exemplu ultima ediție a «Trofeului Carpați», nu au fost cele așteptate de la o echipă campioană mondială. Se pare că ei și-au dat seama de acest lucru, dacă ținem seama de faptul că în ultima vreme se pregătesc cu o seriozitate deosebită. Îmbucurător este faptul că toți cei 24 de sportivi aflați în atenția selecționeților depun eforturi remarcabile pentru a putea ocupa un loc în echipa olimpică. Iată-i pe cei 24, dintre care vor fi aleși «olimpicii»: Cornel Penu, Alexandru Dincă, Ștefan Orban, Virgil Tale — portari; Gheorghe Grula, Ion Popescu, Cristian Gațu, Valentin Samungi, Gavril Kicsid, Ghiță Licu, Roland Gunesch, Ștefan Birtalan, Dan Marin, Constantin Tudose, Laurențiu Roșu, Cezar Drăgăniță, Radu Voinea, Simion Schobel, Constantin Hornea, Werner Stockl, Adrian Cosma, Irimie Ștef, Vasile Capră și Iosif Willisch — jucători de câmp. Conferențiarul universitar Ion Kunst-Ghermănescu, secretar al C.N.E.F.S., și-a asumat dificila misiune a coordonării pregătirilor pe care locul național de handbal le efectuează sub supravegherea antrenorilor emeriți Nicolae Nedef și Oprea Vlase.

Sperăm că handbaliștii români vor munci în continuare cu pasiune, pentru a putea onora cele trei medalii de aur cucerite la campionatele mondiale, pentru a putea onora prestigiul de care se bucură handbalul românesc în întreaga lume. După «aurul» mondial îl așteptăm pe cel olimpic...

Valentin SAMUNGI, un apărător ferm și un atacant periculos.

Cristian GAȚU și Adrian COSMA — cei mai buni... baschetbaliști ai lotului de handbal.

România realizează astfel o performanță unică în handbalul mondial: trei titluri de campioană mondială, fapt care l-a determinat pe mulți ziariști să denumească echipa română — «Brazilia handbalului». O mare surpriză a fost... căderea cehoslovacilor de pe locul 1, pe locul 7. De reținut ascensiunea echipei iugoslave, care se anunță de pe acum o forță redutabilă, cu mari șanse chiar la titlul olimpic.

Dacă am face un clasament al... clasamentelor de mai sus (după cel de al doilea război mondial), punctînd cu 8 p. locul I, 7 p. locul II, 6 p. locul III ș.a.m.d., pînă la locul 8, ierarhia forțelor în handbalul mondial s-ar prezenta astfel:

1. Cehoslovacia 36 p.; 2. Suedia 34 p.; 3. **ROMÂNIA** 30 p.; 4. Danemarca 27 p.; 5. R.F.G. 19 p.; 6—7. Germania (echipa unită) și Iugoslavia 11 p.; 8. U.R.S.S. 9 p.; 9. R.D.G. 7 p.; 10—11—12—13. Elveția, Franța, Norvegia și Ungaria 5 p.; 14. Polonia 4 p.; 15. Islanda 3 p.

Ordinea în acest clasament reflectă mai puțin realitatea, deoarece nu toate echipele au același număr de participări, iar la două ediții R.D.G. și R.F.G. au participat cu echipă unită. Cel mai aproape de realitate ni se pare clasamentul pe medalii, care se prezintă astfel: 1. **ROMÂNIA** 3 — 0 — 1; 2. Suedia 2 — 1 — 1; 3. Cehoslovacia 1 — 2 — 2 etc.

Aceasta ar fi ierarhia în handbalul mondial de-a lungul anilor. Cu aceste cărți de vizită se prezintă echipele care și-au cîștigat dreptul de a participa la turneul olimpic de la München.

Echipa României este desigur una dintre favoritele la titlul olimpic.

După cel de-al doilea război mondial campionatele de handbal în 7 continuat desfășurarea, cea de a ediție disputîndu-se în Suedia. Acest prilej, începe solida afirmare a handbalului suedez, care, în următorii ani, avea să fie ori pe primul în ierarhia internațională, ori pe cele mai mari forțe. Iată rezultatul celei de a doua ediții — în 1954: 1. Suedia; 2. R.F.G.; 3. Cehoslovacia; 4. Elveția; 5. Danemarca; 6. Franța.

Deși cum se poate vedea, printre echipele care apar acum pentru prima dată este reprezentativa Cehoslovaciei. La cea de a treia ediție, disputată în Republica Democrată Germană, în 1958, echipa suedeză își apără titlul cu succes, devenind pentru a doua oară consecutiv campioană mondială: 1. Suedia; 2. Cehoslovacia; 3. Germania (echipa unită); 4. Danemarca; 5. Polonia; 6. Norvegia; 7. Ungaria; 8. Franța.

Una din mai mare surpriză a campionatelor mondiale de handbal în 7

BRAVO, CAMPIONANELO!

Reprezentativa feminină de popice a României s-a acoperit de glorie și la cea de a IX-a ediție a campionatelor mondiale, desfășurate în sala lugoplastica din Split, cucerind pentru a patra oară consecutiv titlul suprem. Este o performanță fără precedent în istoria acestei competiții de amploare. Succesul româncelor este cu atât mai valoros, cu cât el a fost reeditat într-o confruntare apreciată în unanimitate, de specialiștii prezenți la Split, drept cea mai dramatică și valoroasă ediție a C.M. În plus, sportivele noastre au obținut încă trei medalii: **Elena Trandafir** a devenit noua campioană a lumii, **Cornelia Petrușcă** s-a clasat a treia în ierarhia valorilor mondiale, iar tandemul **Florica Neguțoiu – Ildiko Grozăvescu** a ocupat poziția a treia în finalul probei pe perechi.

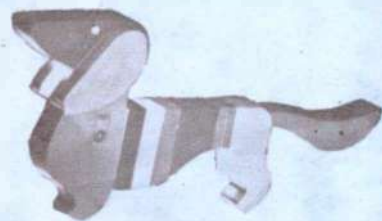
Iată, de la dreapta la stînga, pe autoarele robustului succes de la Split, la cîteva minute de la sosirea lor în Gara de Nord: **Crista Szöcs, Ildiko Grozăvescu, Cornelia Petrușcă, Florica Neguțoiu, antrenorul Alexandru Andrei, Elena Trandafir, Ana Petrescu și Elena Cernat** (rezervă).

Foto: Dragoș NEAGU

MONDIALE !

Indiscrețiile lui WALDI

● Sat fără ciini s-o mai fi gășind, dar fără primar — nu-i de crezut! Satul olimpic are de pe acum un primar, în persoana lui Walther Tröger, secretarul general al Comitetului olimpic din R.F.G. Noul primar își va lua funcțiile în primire la 1 august.

● Există în programul olimpic un sport care s-ar putea să fie nevoit a-și începe întrecerile chiar cu două zile înainte ceremoniei de inaugurare. Este vorba de probele de pușcă (tir), la care înscrierile se dovedesc, de pe acum, atât de mari, încât cele 100 de standuri de tragere nu vor fi, probabil, suficiente și se prevăd deci concursuri preliminare.

La centrul olimpic KIEL-Schilksee, apartamentele ziariștilor și oaspeților sînt situate în vecinătatea radei ambarcațiunilor.

● Se pare că un regizor și un actor bucureștean vor fi prezenți pe afield programelor culturale ale Jocurilor Olimpice de la München și anume la spectacolul «Troilus și Cresida». Cei doi «candidați olimpici» teatrali sînt David Esrig și Marin Moraru.

● Suedia a anunțat că va participa la Jocuri cu o delegație de 152 de sportivi, în frunte cu recordmanul mondial la săritura cu prăjina Kjell Isaksson (recent 5,60 m!), recordmanul mondial de înot Gunnar Larsson și campionul mondial de lupte Pelle Svensson. Prezența la München a discobolului Ricky Bruch (suspectat de acte profesionale) este incertă.

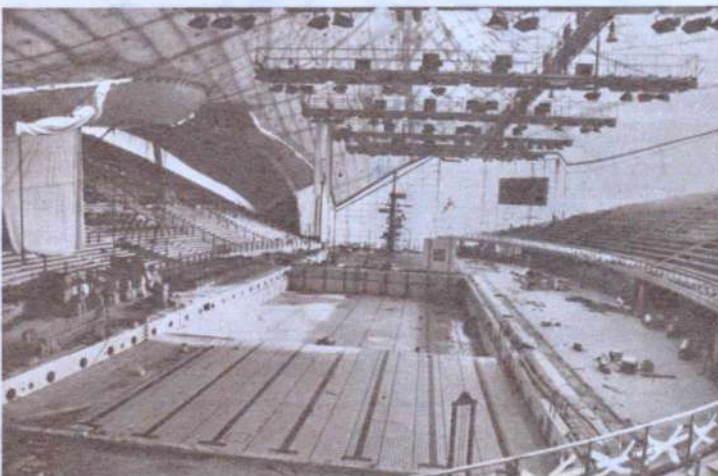
● Un nou alergător etiopian, candidat olimpic, face senzație în lumea atletică, parcurgînd mila sub 4 minute, într-un concurs la universitatea californiană Berkeley. El declară că numele său este Hailu și că nu are prenume. Atunci, a fost pe loc botezat «Ebba». Noua stea a semifondului, Ebba Hailu, măsoară 1,75 m în înălțime și cîntărește 64 kg.

● Peste 1 200 de amatori de sport din Elveția vor întreprinde, începînd din 22 august, un original marș de 240 km spre München. Pasionații pedestrași (printre care 205 femei) vor locui la centrul de canotaj Feldmoching, într-o mare tabără de corturi, în care s-au prevăzut 1 650 de paturi.

● Analizele pentru controlul sexului nu vor dura mai mult de două ore la München, întrucît după noi metode rezultatul se obține din probe de fir de păr prelevat. Analizele celulelor de la rădăcina părului se vor efectua la institutul «Max-Planck» din München. Conducătorul operației de control este geneticianul dr. Kurt Kafer, care va fi ajutat de 17 colegi și asistat de 20 de surori medicale.

pt. conf. Victor BĂNCIULESCU

Piscina olimpică va cunoaște «prima apă» abia în iulie, cu prilejul campionatelor R.F.G.

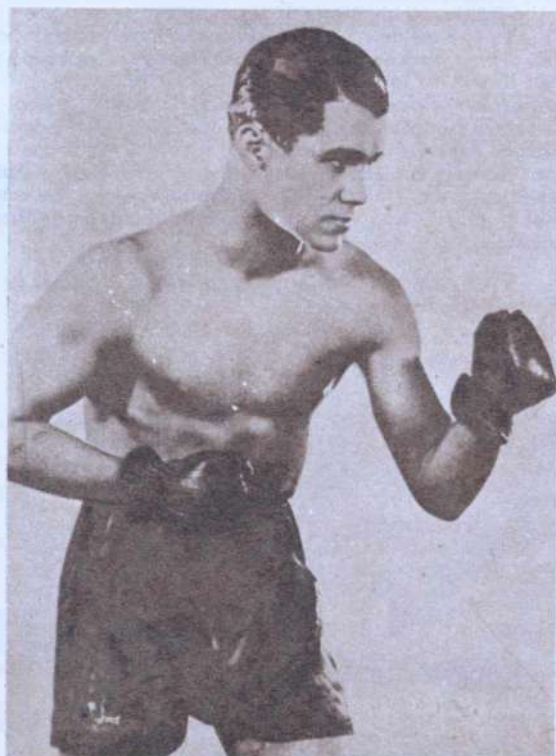

cadeții boxului ÎN LUPTA P

Cei mai tineri boxeri din Europa s-au întâlnit în aceste zile la București, pentru a-și desemna campionii. La startul celei de a doua ediții a Campionatelor europene de box pentru tineret (prima ediție s-a disputat în 1970, la Miskolc) s-au prezentat 130 de sportivi, reprezentanții sportului cu mănuși din 19 țări. Dirzi, ambițioși, mulți dintre ei posedând un bogat bagaj de cunoștințe tehnice, tinerii pugiliști ne-au oferit meciuri frumoase, adesea foarte spectaculoase.

Vă oferim câteva imagini de la primele reuniuni, regretând că închiderea ediției înainte de finale nu ne-a permis și prezentarea campionilor.

Foto: Paul ROMOȘAN și Dragoș NEAGU

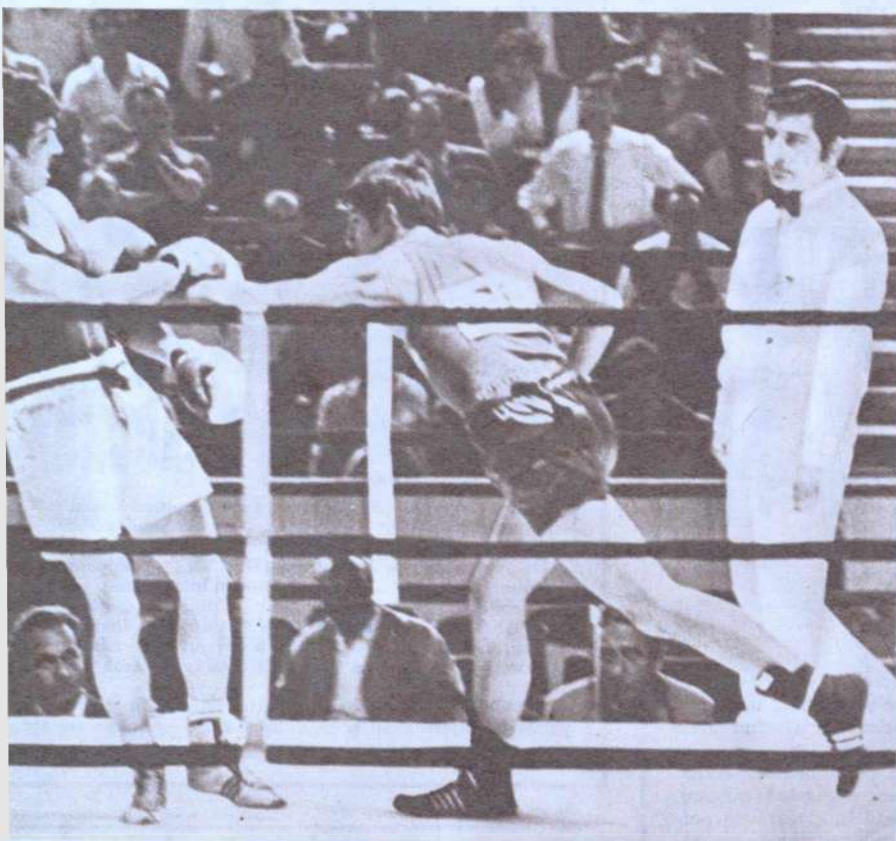
LUCIAN POPESCU a împlinit 60 de ani

**45 DE ANI DE
ACTIVITATE ÎN
JURUL RINGULUI**

45 de ani de activitate pe și în jurul ringului! Lucian Popescu s-a îndrăgostit de box și l-a practicat încă de pe vremea când era elev. Acest sport i-a dedicat apoi întreaga sa viață. Deosebit de talentat, serios și exigent față de munca sa, a urcat vertiginos treptele marilor performanțe sportive, care aveau să-l consacre drept unul dintre cei mai mari boxeri din Europa.

La 23 decembrie 1927, Lucian Popescu a susținut primul său meci oficial și numai două doi săptămâni și jumătate, într-o zi fierbinte de vară, 7 iunie 1931, izbuteste să realizeze o performanță de răsunet: cucerirea titlului european la categoria muscă. La atunci avea doar 18 ani! Era pentru prima dată când un român obținea un titlu continental.

RU CONSACRARE

1 — Alexandru TUREI (stînga) și-a marcat debutul la «europene» printr-o frumoasă victorie în fața maghiarului Ferenc Kosma, pe care l-a întrecut la puncte în limitele categoriei semimuscă.

2 — După un meci dramatic, în care victoria s-a plimbat cînd în «coțul roșu», cînd în «coțul albastru», Adrian GUTU a obținut decizia la puncte (3-2) în fața «șorului» bulgar KOLEV (stînga).

3 — În primul său meci internațional, mezinul reprezentativei noastre Marian CIMPOESU (dreapta) l-a învins la puncte pe «semimijlociul» Sandor TORBELY (Ungaria).

4 — Surprizele nu au lipsit. Marea noastră speranță, «semigreul» Marian IULINEAC, a cedat prin abandon în rundul trei în fața lui Vladimir MIROSLIUK (U.R.S.S.).

Această mare victorie nu l-a încălzit peste măsură și, cu aceeași modestie și seriozitate care aveau să-i pună amprenta pe întreaga sa activitate, mergea să lupte pentru apărarea titlului ce-l obținuse învingîndu-l pe francezul Kid Oliva. Îl preocupă însă ideea obținerii unor noi victorii și chiar a unor noi titluri continentale la categorii superioare, proiecte pe care avea să le încheie prin succese succesive. Astfel, în anul 1931, în ziua de 19 septembrie, Lucian Popescu — campion european la categoria muscă — desemnat de I.B.U. challenger oficial la titlul continental al categoriei cocoș, îl învinge pe campionul spaniol Carlos Flix, pe care îl învinge la puncte și devine dublu campion European.

Lucian Popescu continuă să-și desăvîrșească pregătirea tehnică și fizică și din anul 1931 pînă în anul 1939 drumul său în sport este presărat cu numeroase victorii, el reușind să-și apere cu succes de mai multe ori titlurile cucerite, învingînd boxerii reprezentanți ai unor țări din Europa cu o bogată tradiție în istoria boxului mondial: francezii René Chalange, J. Edwards, René Gabes, Valentin Angelman, Francisc Brion, Emil Degand, Jul Ueckauke, germanii Henrich Schön, Rudolf Stegman, austriacul J. Pospischil, italianul C. Cannoli, belgianul Nicolas Petit Biquet ș.a.

În aceeași perioadă, el deține, pe rînd, și titlurile continentale la patru categorii (muscă, cocoș, pană și oară) din totalul de opt existente în acea perioadă a boxului. Printre învingiții săi se numără Marin Plăeșu, Ionel Doculescu, Gheorghe Stamate, Mihai Covaci, Ionel Ion, Aurel Climan, Gheorghe Popescu, Ionel Ișai, Vasile Stoian, Costel Stănescu, Gheorghe

Bidrinști etc. Coboară învins din ring numai în fața lui Toma Aurel și, la sfîrșitul carierei sale sportive, în fața lui Petre Brătescu. A mai fost învins de englezul Jackie Brown, de italianii D. Bernasconi și G. Bondavali, de spaniolul J. Girones și de austriacul E. Weiss.

Datorită acurateții stilului său clasic de a boxa, bazat pe directa de stînga, Lucian Popescu cucerise publicul spectator care umplea sălile pînă la refuz în toate orașele europene unde numele său figura pe afiș. Campionul nostru cauta să se realizeze și să se depășească lansînd provocarea pentru titlul european la categoria pană. Forul suprem al boxului european îi admite noua cerere. Meciul se perfectează și, la 3 iunie 1939, el reușește marea performanță de a obține, printr-o victorie strălucită, cel de al treilea titlu european, de data aceasta la categoria pană, învingîndu-l pe deținătorul centurii, belgianul Phil Dolhem. Performanță foarte rar egalată în boxul mondial.

În decursul activității sale sportive, Lucian Popescu a susținut peste 150 de meciuri, dintre care aproape o sută internaționale. El a înscris pagini de glorie pentru mișcarea sportivă din România și a contribuit din plin la afirmarea sportului românesc peste hotare. Scriitorii Camil Petrescu, Ionel Teodorescu, ca și poetul Dan Deșliu i-au dedicat articole în care au subliniat contribuția sa deosebită la dezvoltarea și popularizarea boxului românesc, la cunoașterea acestuia peste hotare.

Odată cu terminarea activității sale competiționale, Lucian Popescu s-a consacrat muncii pedagogice, devenind unul dintre cei mai buni antrenori din țară.

În perioada anilor 1947-1948, boxul amator cunoaște o puternică dezvoltare în România. Necesitatea creșterii și promovării cadrelor de specialitate era stringentă. Federația de specialitate organizează prima școală centrală de antrenori de box, cursanți devenind foștii boxeri profesioniști. Lucian Popescu, în calitate de profesor-antrenor, va împărtăși timp de patru luni din experiența sa pedagogică celor care aveau să devină antrenori, din rândurile cărora s-au ridicat Ion Popa, Ion Chiriac, Ion Stoianovici, Gheorghe Lungu, Florea Stanomir, Francisc Ambrus, Nicolae Buză, Constantin Cionoiu ș.a. Fostul campion european Lucian Popescu este solicitat în nenumărate rânduri de către Federația română de box, fiind inclus în colectivele de antrenori care aveau să pregătească boxerii români pentru competițiile europene de la Varșovia, Praga și București, pentru Jocurile Olimpice de la Helsinki și Melbourne, unde sportivii noștri au cucerit prețioase medalii de aur, argint sau bronz. În nenumărate rânduri, alături de alți antrenori mai tineri, el a pregătit loturile naționale de tineret sau de juniori, care de asemenea au obținut rezultate bune.

Acesta este în câteva cuvinte antrenorul emerit Lucian Popescu, care a aniversat nu demult 60 de ani. Dintre aceștia, 45 i-a dedicat sportului iubit — boxul. Îi dorim în continuare maestrului Lucian Popescu multă sănătate și fericire, fiind convinși că va depune aceeași pasiune, aceeași ardor pentru propășirea sportului pe care l-a iubit din toată inima.

I. GRUIA

Prof. dr. **EMIL CRĂCIUN**—membru corespondent
al Academiei R.S.R.:

„PRIN SPORT PUTEM COMBATE CUMPLITA MALADIE A CANCERULUI”

Profesorul doctor Emil CRĂCIUN, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, este, la cei 76 de ani ai săi, un om în plină putere, nu numai fizică, dar și intelectuală.

Creator al primului Institut de oncologie, la Cluj, în anul 1933, profesor universitar în anul 1936, dr. Emil Crăciun a condus apoi Institutul Babeș timp de 31 de ani (1937—1968). Prin lucrările și monografiile sale asupra cancerului, a devenit o somitate europeană, încă din anul 1931, când i-a fost editat, la Paris, primul volum «Despre culturile de țesuturi in vitro». Este membru de onoare al societăților medicale din Franța și Cehoslovacia, membru afiliat al lui «Royal Society of Medicine» din Londra și membru în colectivul de redacție al revistei «Pathologia» din Moscova.

— «Dacă sint astăzi în plină vigoare, aceasta o datorez sportului» — ne spune profesorul dr. Emil Crăciun. Și pe lângă toate titlurile mele o mare plăcere îmi face «Diploma de onoare» pe care președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, tovarășul Anghel Alexe, mi-a înmănat-o pentru merite sportive.

Privesc sportul ca o manifestare fiziologică strict necesară atât individului, cât și colectivelor de muncă din care el face parte. Condițiile vieții moderne impun omu-

lui să aibă o activitate sportivă organizată. Sportul reprezintă nu numai o cerință de întărire a organismului, dar și pe aceea de îmbogățire a vieții fiecăruia dintre noi, pe plan cerebral și profesional.

— **Ca oncolog renumit, credeți că prin sport pot fi atenuate efectele groazniciei maladiei a cancerului?**

— Cred că da! Motivele sint multiple. În primul rând, un sportiv — mai ales de performanță — reprezintă un grad superior de perfecționare a biotipului uman. Sportivul, urmînd să învingă numeroase piedici pe care i le pune în față însăși natura organismului nostru, trebuie mereu să depășească nu numai performanțele celor ce l-au precedat, dar să se depășească și pe el însuși. Pen-

tru aceasta, are nevoie să asculte și de sfatul unui medic prieten, excluzînd orice abuz, nedepășînd anumite norme de alimentare. Avînd permanent singele în mișcare, sportivul își creează un perfect echilibru organic, cu condiția de a preveni pleureziile în timpul întrecerii. Trebuie înlăturat și fumatul, ai cărui campioni sint expuși unui cancer bronhopulmonar sau intestinal.

— **În concluzie, ce ați recomanda sportivului?**

— Un singur sfat: sportivii de performanță să constituie adevărate modele de viață atât pe plan fiziologic, cât și pe cel intelectual și etic — a încheiat savantul care a dus faima școlii medicale românești în întreaga lume.

D. MORARU-SLIVNA

„MECIUL SECOLULUI”

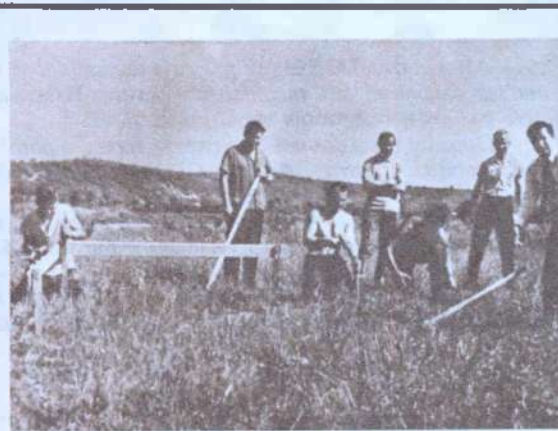

Dacă nu va interveni vreun capriciu de ultimă oră al șahului, atunci întîlnirea pentru desemnarea campionului mondial de șah va începe în ziua de 2 iulie, la Reykjavik, în Islanda.

Disputa dintre Boris Spasski (U.R.S.S.) — deținătorul titlului și Robert Fischer (S.U.A.) stîrnește un interes uriaș, fiind socotit pe drept cuvînt — ca un «meci al secolului».

SPASSKI — (în fotografie) — 35 de ani — învingîndu-l pe trosian, în 1969 (12 1/2 — 10 1/2), a devenit al zecelea campion mondial de șah, după ce mai atacase de două ori tronul primului al lumii.

FISCHER — 29 de ani — este deținătorul unui impresionant palmares internațional și — indiscutabil — primul care are să-si pună candidatura la supremație.

Unul dintre vîrstnici cititorilor noștri, pe nume **ION PAPADOPOULU**, din municipiul Gheorghiu-Dej, trimis la redacție o scrisoare foarte adevărată, cu care ne prezintă inițiativa un grup de tineri invadată de mlaștină și care, în urma lărilor a fost transformată într-un frumos și complex sportiv. În prezentăm și dăm câteva fragmente din această vestire.

«...A fost odată în locul confluentei râului cu râul Cașin, un «mînt» de circa cîmpești cu cîtină deasă, mlaștină și tot felul de spintecat de la sud de iazul morii, unde lupilor se încrucișau ale vulpilor. Locul munei Onești numit colț de pămînt este loc greu accesibil care avea un aspect și dezolant.

1968 a fost ultimă existență a aceste

CREȘTE FAMILIA „SPORTULUI STUDENȚESC”...

Se preconizează înființarea unor formații mixte la fotbal? Nu încă...

Simpatica reprezentantă a sexului frumos este **Valentina**

Dumitru, proaspăta soție a lui **Nicolae Dumitru**, cu care, în instantaneul de față, face «cuplu» în mijlocul fotbaliștilor de la Sportul studentesc.

SPORTIVII "CAPITANULUI ION"

Din nou arta și sportul colaborează — de data aceasta pe platourile de filmare. Pe

lista producțiilor cinematografice românești, aflate în aceste zile în faza de lucru

la studiourile de la Bufta, se înscrie și filmul «Săgeata capitanei Ion». Regizorul Aurel Miheles conduce o echipă de interpreți de frunte, printre care îi întâlnim pe Amza Pellea, Ion Besoiu, Virgil Ogășanu, Vladimir Găitan și alții, antrenați în crearea unor dificile roluri cu implicații... sportive. Este vorba de cavalcade spectaculoase, lupte și sărituri pe care aceștia le realizează cu măiestrie și curaj împreună cu grupul de cascadori condus de profesorul de educație fizică S. Sobiczek.

Pe popularul actor Amza PELLEA, foto-reporterul Ion MIHĂCĂ l-a surprins în timpul filmării unei scene de călărie.

un portret pe număr

VIORICA KELEMEN

Mă aflu la Oradea și așteptam autobuzul pentru Băile Felix, unde am făcut o cură de băi termale. Deodată, tresar. Am revăzut o cunoștință din lumea atletismului...

— Ce faci, Viorică? De aproape două decenii n-ai mai dat pe la concursurile de atletism. Aveai 15 ani în 1952, când ai sărit la înălțime 1,45 m. Și, apoi, ai... dispărut!

— N-am dispărut din sport! Dar pe dumneata te atrage doar arbitrajul la atletism. Dacă ai fi umblat și pe la concursurile de gimnastică sau, mai ales, la cele de sărituri de la trambulină, m-ai fi văzut de cinci ori campioană națională — între 1955—1959 — la sărituri în apă, m-ai fi văzut selecționată în lotul țării pentru Jocurile Olimpice de la Roma în 1960. Dar acum, în 1972, când am împlinit 35 de ani, ceea ce a mai... rămas, ca să-ți dai seama că nu am dispărut din sport, sînt elevii mei de la Școala sportivă din Oradea, pe care-i pregătesc pentru a deveni la rîndu-le performeri în natație.

Și, pentru că nu mă despart niciodată de aparatul de fotografiat, i-am făcut o poză (pentru cititorii revistei «SPORT») profesoarei de educație fizică Viorică Kelemen, împreună cu cei doi copii ai ei, cărora le dorește aceleași succese, ca și Soranei Prelipceanu, căreia i-a îndrumat primii pași...

Nicolae D. NICOLAE

COLOSUL RUGBYULUI FRANCEZ

Alain ESTÈVE, acesta este numele său. La ora cînd citiți aceste rînduri, echipa de rugby a Franței se află într-un lung și tradițional turneu la antipodi (Australia și Noua Caledonie). Printre cei 27 de «cocoși» se remarcă masivul jucător din echipa campioană, A.S. Béziers, Estève, un adevărat colos prin proporțiile sale de-a dreptul impresionante. Dar iată caracteristicile fizice ale celui mai bun «linia a doua» din campionatul francez: 2,02 m și 112 kg. El are 26 de ani și cinci selecții în echipa Franței.

POVESTE ADEVĂRATĂ

... Incepînd din ziua... când eminentul... gospodar, cov. Vale... primarul muni... Gheorghiu... primul tîrnăcop... Șerpăriei), pe acest... a început să se... modernul complex... astăzi, cu care ne... cu toții...»

... întîi a fost gata te... otbal al stadionului... nu departe de el... din iazul fostei... pă din Onești con... un adevărat rai... lor. Și din nou a... narul Valerian Ghi... eni buni — a spus... fi mai bine să astu... ina asta și să facem... de handbal?»

... de pe la noi sînt... vorbele primaru... ecou. La 28 iulie... nul de handbal a

fost inaugurat de echipa noastră Troțușul, din divizia A, care a întîlnit atunci reprezentativa de tineret a Franței...»

«...Și dacă astăzi avem în oraș o sală pentru box, lupte, judo și haltere, un parculeț sportiv — aș putea spune — al copiilor, o popicărie cu patru piste, un bazin olimpic de înot, multe mese de tenis din beton mozaicat, amplasate în aer liber la «Complexul sportiv», baza nautică Belci, cu un minunat camping, și multe alte terenuri sportive simple, toate se datoresc muncii locuitorilor din orașul nostru, care au răspuns cu dragoste și pasiune la chemările și inițiativele celui mai gospodar dintre noi — primarul Valerian Ghinet...»

In fotografia, terenul de joc înainte și după 1968...

Basch

După o întrecere care a pasionat miile de admiratori ai baschetului, echipa feminină a clubului RAPID-București a zmulștit titlul Politehnicii, fosta campioană, și formației Institutului de educație fizică și sport, după o dispută dîră și plină de neprevăzut pînă aproape de final.

Se cuvine să subliniem performanța deosebită a fetelor de la RAPID — care intră în posesia celui de-al optulea titlu de campioane — rod al talentului, al ridicatei tehnici și a majorității jucătoarelor, dar și al unei exemplare seriozități în pregătirea grea pe care o implică întotdeauna lupta pentru cucerirea titlului suprem. Un rol important, în realizarea acestui succes de prestigiu, l-a jucat, desigur, antrenorul Sigismund FERENCZ, distins pe drept cu titlul prestigios de emerit, un om plin de calitate și cunoștințe tehnico-tactice, căruia îi adresăm calde și sincere felicitări.

Reporterul revistei «SPORT», Ion MIHĂICĂ, s-a gîndit să le prezinte pe noile campioane într-o postură, să-i spunem, mai puțin oficială. El a preferat un moment de relaxare. Rapidistele, deconectate, au pozat în noua și frumoasa lor uniformă, semn al dragostei față de club și al unei lăudabile discipline vestimentare, care se reflectă din plin atît pe terenul de joc, cît și în viața de toate zilele.

Iată-le pe cele 12 baschetbaliste care au contribuit la victoria culorilor rapidiste, de la stînga la dreapta: Ștefania BASARABIA, Elena NICOLAE, Doina BUGA-STANCU, Maria ROȘIANU, Luiza TAL, Doina PRĂZARU, Dorina SULIMAN, Anca RACOVITĂ, căpitana echipei, Gabriela NICOLA, Maria BADEA, Mioara GĂESCU și Elisabeta BÖHM.

O strălucitoare rozetă printre trofeele clubului Rapid!

În fotografia de sus, o fază din înclinirea RAPID — I.E.F.S. Feroviara Maria Roșianu încercă o pătrundere printre Cornelia Petric (10) și Doina Iftimie (8).

balistele de la RAPID

UN JUBILEU

Zilele trecute, a fost sărbătorit un eveniment de largă semnificație în lumea sportului românesc — jubileul de un sfert de veac al clubului Steaua.

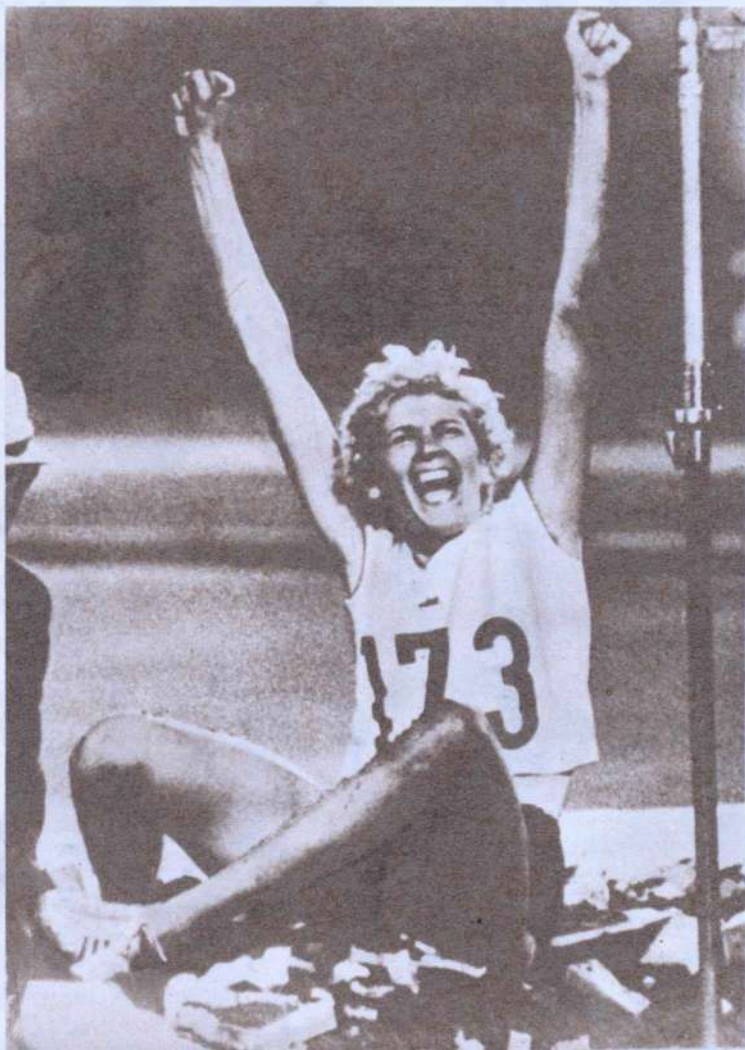
S-au împlinit, deci, 25 de ani de existență a acestui club reprezentativ al armatei noastre, unitate de elită cu care mișcarea sportivă din România are teme să se mândrească.

Începuturile sale datează din iunie 1947, când, în condițiile favorabile ale noii orientări date de partid activității de educație fizică și sport din țara noastră, a prins viață inițiativa unui grup de oameni pasionați — sprijinită oficial — de a se constitui prima asociație sportivă a armatei.

Pornind la drum cu numai câteva secții (dintre care inițialitatea o deținea aceea de fotbal) și având în primul an de existență un singur campion național (tenismenul Gh. Viziru); noua asociație a depășit destul de rapid perioada anonimatului pe planul performanței. Sprijinul tot mai substanțial pe care l-a primit din partea Ministerului Forțelor Armate și a forurilor sportive competente i-a permis o dezvoltare intensă, transformarea sa într-un puternic club polisportiv (sub denumirea mai întâi de C.S.C.A., apoi C.C.A. și în ultimii ani Steaua), cunoscut și deosebit de apreciat nu numai în țară, ci și în afara hotarelor ei.

Forța la care a ajuns clubul Steaua își găsește convingător exprimarea în marele său număr de secții (19) și de sportivi legitimați (1 700), dar mai ales în valoarea acestora (64 de maeștri emeriti ai sportului și 425 de maeștri ai sportului), ca și a rezultatelor obținute de ei. În cartea de aur a clubului sînt înscrise 16 medalii olimpice, 47 de medalii atribuite la campionatele mondiale și 95 la campionatele europene, sute de titluri și trofee cucerite în competițiile de nivel continental și balcanic, la spartachiadele armatelor din țările socialiste și în diferite alte mari confruntări internaționale. După cum nu lipsesc nici cele peste 2 000 titluri de campioni naționali cîștigate de sportivii militari în acest sfert de veac de existență a clubului.

Cu stimă și adîncă prețuire se rostesc nu numai la noi, ci și pe multe dintre meridianele globului, numele unor sportivi de ieri sau de azi ai clubului bucureștean, campioni și recordmani deveniți celebri prin performanțele lor, ca soții Söter,

Iolanda BALAȘ-SÖTER, supercampiona atletismului românesc, una dintre gloriile clubului STEAUA.

Dumitru Tîlmăciu, Viorica Visocopoleanu, Carol Corbu, Iosif Sirbu, Dumitru Pârvolescu, Gheorghe Berceanu, Ion Băciu, Simion Popescu, Mircea Dobrescu, Gh. Negrea, Gh. Fiat, Alec Năstac, frații Viziru, Ilie Năstase, Olga Szabo, Ileana Gyulai, Ana Pascu, Ecaterina Sthal, Vasile Nicoară, Haralambie Ivanov, Andrei Igorov, Armand Novacek, Andrei Folbert, Vasile Sidea, Cornel Oțelea, Ioan Kunst-Ghermănescu, Mihai Nedef, Emil Niculescu, Gh. Gruia, Cristian Gațu, Zoltan Czaka, Varga, Alexandru Penciu, Paul Ciobănel, Gh. Langa, Mihai Timu, Ion Șușelescu, Mihai Roman, Marian Slavic, frații Zăvodă, Ion Alexandrescu, Tiberiu Bone, Ion Voinescu, Gh. Constantin și mulți alții, care au contribuit direct și substanțial la afirmarea sportului românesc în lume.

Alături de toți acești veritabili ași, învățînd din exemplul lor de seriozitate, de modestie și de dăruire în procesul de pregătire și în întrecerea de pe stadion, mereu alte și alte generații de tineri (un număr crescînd dintre ei proveniți din propria pepinieră de copii și juniori a clubului) își ridică sau își desăvirșesc măiestria sportivă pentru a duce mai departe, cu cinste, ștafeta marilor performante.

Ei beneficiază în acest scop

Gheorghe CONSTANTIN și **Ion VOINESCU**, doi dintre componenții «unsprezecelui de aur» al clubului militar.

CU LARGI SEMNIFICAȚII

Ileana GYULAI se numără printre cele mai bune scrimere ale lumii.

participării cât mai active și cu rezultate cât mai valoroase la Jocurile Olimpice de la München. Nu ne îndoiim că, pe linia frumoaselor tradiții existente în acest sens la clubul Steaua, sportivi militari care vor fi incluși în delegația olimpică a României vor și să-și apere cu toată dăruirea șansele pentru dobândirea de performanțe care să facă cinste sportului românesc, țării întregi.

Asociindu-ne din toată inima sărbătoririi jubileului clubului Steaua, adresăm calde felicitări tuturor sportivilor, tehnicienilor și activiștilor săi — salariați și obștești —, precum și urări de noi și noi succese în munca pe care o depun pentru creșterea performanțelor și — o dată cu ele — a prestigiului sportului românesc în lume.

C. FIRĂNESCU

Gheorghe BERCEANU — o celebritate în lumea luptelor, unul din principalii candidați la titlul olimpic.

de condiții foarte bune de pregătire (baza materială a clubului, în continuă dezvoltare, se va îmbogăți prin construirea, în cadrul complexului de la Ghencea, a unui stadion de fotbal cu o capacitate de 25 000 locuri), ca și de asistența și îndrumarea unor antrenori și tehnicieni de înaltă calificare, deopotrivă excelenți pedagogi, cum sînt Andrei Vilcea, Ioan Söter, Vascul Popovici, Nicolae Navasart, Grigore Ioanide, Ioan Mureșan, Petre Cosmănescu, Cornel Oțelea, Iulian Gociman. Gheorghe Suteu, Stefan Achim, Mihai Toader, Gh. Corbescu, Zoltan Czaka și alții, cei mai mulți dintre ei foști sportivi ai acestui club.

Desigur, însă, că nu numai creșterea de noi sportivi frunțași și ridicarea generală a măiestriei acestora preocupă cadrele de tehnicieni și conducerea clubului. În aceeași măsură preocupările acestor factori responsabili sînt îndreptate — cu rezultate din ce în ce mai bune — spre îmbinarea cât mai eficientă a procesului instructiv cu cel educativ, în vederea cultivării la sportivi a unor înalte virtuți morale, a înarmării lor cu temenice cunoștințe politice, a creșterii responsabilității lor sociale, astfel ca ei să devină cât mai conștienți de necesitatea consacrării vieții și muncii lor nobilei scop al apărării și înfloririi patriei noastre socialiste.

Experiența și acumulările sfertului de veac de existență a clubului constituie, după cum este și firesc, o premisă importantă în vederea îndeplinirii obiectivelor viitoare. Și, printre ele, cel mai apropiat este acela al

Echipa de handbal a clubului STEAUA (în fotografie, trei dintre stîlpii formației, GORAN, GAȚU și GRUIA), un nume de prestigiu nu numai în țară, ci și peste hotare.

fsaid

După eșecul
tentativei olimpice
a fotbaliștilor
noștri

CU CE AM RĂMAS ?

A trecut destul timp de la
returul partidei preolimpice
cu Danemarca.

O partidă pe care, dacă
vrei s-o uști, n-o poți uita.

Prea a fost usturătoare lec-
ția pe care am primit-o cu
acel prilej.

În fond, ce s-a dovedit cu
ocazia acelui meci de pomi-
nă?

— Că jucătorii nu s-au
pregătit.

— Că antrenorii n-au
pregătit jucătorii și nici
nu i-au selecționat pe cei
mai potriviți.

— Că Biroul F.R.F. și-a
notat (pe agenda de lucru)
meciul în sine ca pe o for-
malitate, nu ca pe o sar-
cină.

— Că federația l-a ne-
glijat și ea, ca și biroul
federal.

— Că partida s-a bucu-
rat, cam din toate unghi-
rile, de o atenție distrată,
contemplativ-indiferentă,
toți fiind preocupați nu-
mai de obținerea perfor-
manței pe «canalul 1», un-
de se încerca obținerea
calificării în semifinalele
C.E.

A urmat memorabilul eșec
preolimpic.

MORALA: să ne ocu-
păm, în mod corespunză-
tor, de toate eșaloanele
fotbalului nostru.

«Să ne preocupăm!»
«Să acordăm mai multă
atenție».

Vorbe frumoase.
Angajamente — obligatorii
— de circumstanță?

N-am vrea să credem.
Totuși, pînă la această oră
nu s-a făcut nimic.

«Echipa B» — atât de
necesară din toate punctele
de vedere (promovare, rez-
ervor, reprezentare) — exis-
tă la această oră doar în
proiect.

Cînd va lua ea ființă o-
biectiv?

Cine vor fi antrenorii?
Ce alte măsuri — de lucru
— s-au luat?

Deocamdată, de la eșuata
tentativă olimpică am rămas
numai cu morala.

Cînd vor veni și saptele?

FINAL FIERBINTE ÎN CAMPIONATUL DE FOTBAL

Campionatul se apropie de final și ne oferă date noi și surprinzătoare. După 20 de etape de... domnie, iată, U.T.A. se află acum la trei puncte în urma lui F.C. Argeș, al cărui finisă trezistibil i-a sufocat parcă pe arădeni. Echipa lui Dobrin a făcut duminică, cu prețul propriilor eforturi, dar și cu sprijinul studenților craioveni, un mare pas spre cununa de lauri. Sînt șanse certe ca Piteștiul să se înscrie pe lista campionilor. Ar fi cea mai mare realizare a acestui campionat. Lupta pentru un loc în «Cupa U.E.F.A.» angajează noi forțe. Rapid a prins «pîlsa fugarilor» și crede acum într-un succes. S.C. Bacău pierde, neașteptat, locuri prețioase în urma înfrîngerii, pe teren propriu, în

fața Steagului roșu. La subsol, clasamentul, «trotilat» de rezultatele de la Ploiești și Iași, a suferit o întorsură neașteptată. C.F.R. Cluj a cîștigat (din nou!) la Ploiești și a adus Petrolul pe muchie de cuțit. Dar clujenii profită și de egalul de la Iași și pasează echipei din Copou fatidicul loc 15. Da, va fi deci un final fierbinte.

Din etapa a 27-a (doar cu 9 goluri, însă cu citeva rezultate neașteptate) vă prezentăm două imagini de la cuplajul din București: sus — un aspect din meciul Steaua-Dinamo, cu Dinu venit în careul lui Haidu; jos — un moment din partida Rapid-Farul, cînd Antonescu plonjează spectaculos pentru a evita pericolul.

Marius POPESCU

GHERGHELI:

„Voi juca la STEAGUL ROȘU
pînă pun ghetetele-n cui“

...Un băiețandru subțirel, cu părul bălai, ochi albaștri și mișcări de felină, se strecoară printre adversarii prinși pe «contrepied», rămași ca niște jaloane. Urmează un șut sec, și mingea se oprește în plasă, făcînd inutilă intervenția portarului...

Secvența descrisă se petrece cu mai bine de doi ani în urmă la un meci de Divizia C. Cine oare era acest talentat puști din echipa Cristurul Secuiesc, care pe atunci nu împlinise încă 18 ani și pe care mingea îl asculta parcă hipnotizată? Antrenorul Ladislau Utó ne-a pus în temă și ne-a descris biografia talentatului junior: «Se numește Alexandru Ghergheli și joacă la Cristur de cînd a pus piciorul pe minge. Mai tîrziu a activat la copii și juniori, de unde s-a detașat treptat de restul băieților prin capacitatea lui de efort, dar mai ales prin calitățile tehnice deosebite. L-am promovat cu curaj în prima echipă și mă bucur că nu

m-am înșelat. Randalamentul care l-a dat pe postul de mijlocas l-a adus satisfacția titularizării din prima clipă, ca și aceea a unei rapide ascensiuni». Ecourile evoluției lui Ghergheli s-au răspindit rapid. Așa că...

...Într-una din zile, antrenorul Nicolae Proca a venit special la Cristur ca să-l urmărească pe tînrul mijlocas despre care auzise numai vorbe de laudă. Și tehnicianul divizionarei A Steagul roșu n-a mai stat o clipă pe gânduri: «Vrei să joci la noi, la Brașov?» Cum răspunsul lui Ghergheli a fost afirmativ, iată-l legitimat în toamna anului 1969 la Steagul roșu.

Deși încă junior, «prinde» prima echipă chiar din startul returului. Tot atunci este selecționat în lotul național de juniori. Turneul U.E.F.A., ediția 1970 din Scoția, îi oferă posibilitatea să-și pună în valoare excepționalele calități și să culegă unanime aprecieri din partea tuturor tehnicienilor prezenți

la fața locului. Nu împlinise încă 19 ani cînd a fost chemat și la lotul de tineret pentru jocul cu Finlanda de la București, cîștigat cu 3-1.

Reprofilat la Steagul roșu pe postul de atacant central retras, s-ar putea spune că Ghergheli și-a găsit vocația. «De aici, din imediată apropiere a liniei ofensive, aiint jocul, observ culorile libere și-mă pun în valoare coechipierii din atac», își exprima el mulțumirea.

— Cum te simți după doi ani de activitate fotbalistică la Steagul roșu?

— Este clubul de care n-am să mă despart decît atunci cînd voi fi obligat să-mă pun ghetetele în cui. Echipa Steagul roșu este a doua mea familie, iar pe antrenorul Nicolae Proca îl consider ca pe un părinte.

— Nu exagerezi?

— Deloc. Nicolae Proca a contribuit în proporție de sută la sută la realizarea mea pe tărîm sportiv și profesional. Are un dezvoltat simț pedagogic. De altfel, aceasta este și părerea celorlalți jucători de la Steagul roșu.

— Abia ai împlinit 20 de ani. Ce gânduri de viitor te preocupă?

— În primul rînd vreau să fiu util clubului și antrenorului care m-au consacrat, în așa fel încît la sfîrșitul campionatului echipa Steagul roșu să obțină dreptul de participare la Cupa U.E.F.A. Dacă voi juca bine la Steagul roșu, este exclus să nu intru în vizorul selecționeților. Dorința mea este să-l copieez întru totul pe Dumitru. Vreau să joc ca el, să devin un mijlocas model, cu pase precise la distanță și cu deposedări din «spagat», cum numai rapidistul știe să facă. Abia atunci voi avea dreptul să mă gîndesc serios la lotul de tineret. Cu toate că de la o vreme mi s'îtiu ce se întîmplă cu mine. Îmi visez în fiecare noapte pe Angelo Niculescu. Să se gîndească oare și dînsul la mine?...

George NERTEA

Francisc FABIAN

dăltuitorul
de talente

Prin 1968, îmi pare, în timpul unei vizite la centrul de copii și juniori «Steaua-23 August», fusesem îndrumat anume spre «grupa lui Fabian». Am înțeles ușor că aveam de-a face cu o grupă de elită, formată din copii în care talentul deborda, în care aptitudinile lor certe găsiseră drumul cel mai sigur spre împlinire. Îi veghea un om între două vîrste, mărunțel și ager, pe nume Francisc Fabian, ale cărui virtuți de fost fotbalist se pot rezuma la trei elemente: tehnician prin excelență, jucător la «Carmen» alături de Bazil Marian și autor al unuia din cele două

goluri ale noastre în singurul său meci disputat sub culorile naționalei (în ziua de 30 septembrie 1945, la Budapesta, contra Ungariei, scor 7-2 în favoarea gazdelor). Băieții lui Fabian aveau vreo 14 ani și uimitoarea lor dexteritate cu balonul la picior a îndreptat o întrebare pe care am așternut-o pe hîrtie: «Cîți dintre acești copii vor lăsa o amprentă pe mingea de fotbal?»

Și iată, timpul, judecătorul acesta obiectiv, a adăugat patru ani peste promoția lui Fabian. Grupa sa a ajuns la un prag de vîrstă care poate fi deopotrivă o barieră sau o rampă de lansare în fotbalul de mare performanță. Din fericire, recolta meșterului Fabian este excelentă: Aelenei, în prima echipă a Stelei și, alături de el, Răducanu, Ion Ion și Sumulanschi în reprezentativa națională de juniori. Lică Luca, Ionel Niță, Stere Tarasache, Ilie Năstase și Toma Florian probează tricourile echipei de tineret-rezerve a formației Steaua, unde vor promova în viitorul campionat. Iar Gheorghe Cristea și Mircea Gorgorin sînt cooptați în lotul național de perspectivă al juniorilor.

— Va să zică, dumneata Francisc Fabian, și-ai clădit o aureolă incontestabilă de profesor de fotbal. Elevii dumitale învață cu sîrg, învață bine și absolvă aproape în corpore examenul de maturitate. (În fața acestei cascade de laude, antrenorul Fabian protestează moale, dar nu se poate împotrivi evidenței și toată fața i se umple de zîmbet). Care este secretul acestor performanțe?

— Fără falsă modestie, pasiunea, sentimentul permanent că nu fac o treabă funcționarească. Crezul meu este următorul: eu trebuie să fiu zilnic la cheremul copiilor și nu copiii la cheremul meu.

— Care este «mecanismul» activității dumitale?

— O selecție judicioasă, învățarea deprinderilor tehnice neapărat prin DEMONSTRAȚIE, consolidarea lor prin exercersare continuă, dezvoltarea calităților fizice. Aceasta ar fi ceva foarte general și foarte rigid, niște jaloane importante și obligatorii, dar spațiul dintre ele este umplut cu o materie maleabilă și delicată, unde antrenorul trebuie să opereze cu tact și atenție mereu trează. E vorba de psihicul labil al copilului, de viața sa interioară complexă, de conținutul și forma caracterului său. A fi prieten cu copiii, a-i ajuta cu un sfat, o le controla activitatea școlară, a colabora cu părinții, sînt lucruri prețioase, cărora le-am dat mereu ponderea meritată.

— Ce crezi dumneata că este esențial în formarea unui fotbalist fraged?

— Mediul ambiant, presupusa armonie de traiectoria familie-școală-terenul de sport. Cînd o singură latură a acestui triunghi se șubrezește, eșecul te poate pîndi la fiecare pas. Este, de altfel, cazul unui talent extraordinar, Costel Ionescu, care azi nu mai joacă fotbal pentru că ocolea școala, ocolit fiind la rîndu-i de fermitatea și îndrumările cele mai bune ale părinților săi.

— Gînduri de viitor?

— În vara aceasta mă despart, după șapte ani, de grupa mea și preiau o altă generație de fotbaliști în miniatură. Ziua cînd o voi duce la liman va coincide cu ieșirea la pensie. Doresc, firește, să întrec cantitativ recolta de jucători apți pentru Divizia A și lucrul acesta va fi cu puțință dacă cineva se va gîndi să doteze centrul «23 August» cu două elemente: un teren de bitum cu laturile 60x40 m și cîteva aparate ajutoare. Cred că într-o bună zi nimeni nu se va codi să facă o investiție atît de mică pentru un beneficiu atît de mare!

Ion CUPEN

**NU UITAȚI:
NU PLECAȚI
LA DRUM
FĂRĂ O
ASIGURARE**

ASIGURAREA DE ACCIDENTE

„TURIST“

Călătoriile dese pe care o persoană, datorită profesiei sale, este obligată să le facă sau pe care le face de plăcere, în vacanță, sînt uneori însoțite de evenimente neplăcute. E vorba de accidente care, în ciuda măsurilor de prevenire ce se iau, sînt totuși destul de frecvente și care pot aduce vătămări corporale persoanelor sau distrugeri bunurilor lor rămase acasă sau luate în deplasare.

Nu e bine ca omul să pună totdeauna răul înainte, dar e bine ca el să nu uite niciodată că e dator să ia mă-

surile necesare de prevedere.

Asigurarea de accidente «Turist» răspunde acestor necesități.

Aceasta se încheie — pe durata de o lună — cu persoane în vîrstă de la 16 la 70 de ani, pentru cazurile de deces și invaliditate perma-

nentă, ambele din accidente, și pentru cazurile de vătămare sau distrugere a bunurilor din gospodărie.

Plătind o primă de asigurare de numai 15 lei, persoana respectivă și bunurile sînt asigurate pentru următoarele riscuri și sume:

Categoriile de riscuri	in caz de invaliditate	in caz de deces
— accidente de circulație auto-moto	25.000 lei	15.000 lei
— accidente la domiciliul asiguratului (incendiu, trăsnet, explozie, cutremur de pămînt)	20.000 lei	10.000 lei
— alte accidente	10.000 lei	5.000 lei
— bunuri gospodărești		20.000 lei

Curier medico-sportiv

Teodora TOROIMAN — Drumul Taberei — București. V-am citit cu multă atenție rindurile emoționante în care descrieți suferințele prin care ați trecut de la accidentul grav în urma căruia mușchiul gambel piciorului stîng a fost profund secționat. Desigur, medicii au făcut totul pentru însănătoșirea dv. cît mai grabnică, iar îngrijorarea pe care o manifestați pentru revenirea în capacitățile de funcționare normală a piciorului nu are motive temeinice de alarmare. Normal, după o perioadă atât de îndelungată în care piciorul a fost imobilizat, nu vă puteți aștepta ca imediat să realizați «performanțele» dinaintea accidentului.

Inactivitatea la care a fost supus mușchiul gambel a făcut ca la eliberarea din aparatul gipsat piciorul să prezinte serioase modificări anatomice și de funcționare. Pentru revenirea la normal trebuie să respectați întocmai prescripțiile medicale, la care se adaugă cu rezultate excelente gimnastica zilnică. Să nu vă așteptați ca după câteva exerciții totul să revină la normal. Procesul de vindecare și readaptare este diferențiat de la caz la caz și depinde în mare măsură de puterea de muncă și voința fiecărui individ în parte. Primele semne de revenire pot apărea — uneori — mai tardiv, dar aceasta nu trebuie să vă facă să disperați. Continuarea cu perseverență a exercițiilor recomandate de specialiști nu poate să ducă decît la vindecarea perfectă a piciorului rănit, iar dacă la acestea se adaugă practicarea cu regularitate a înotului, veți vedea că în scurt timp nu va mai exista nici o urmă răstă de accidentul în care ați fost angrenată.

Asistent univ. Sonia IOVAN
maestră emerită a sportului

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

INVITATA NOASTRĂ

Roxana VULESCU — elevă în clasa a XI-a a Liceului nr. 35 din București, fiica fostului mare polisportiv Ion Vulescu.

• 17 ani • 179 cm înălțime • 65 kg greutate • 60 cm (talie).

• Maestră a sportului la atletism — 1,76 m la săritura în înălțime.

• Posesoare a celor cinci cercuri olimpice pentru München.

• Pasiunii sportive — natație, patinaj artistic, baschet, tenis, ciclism.

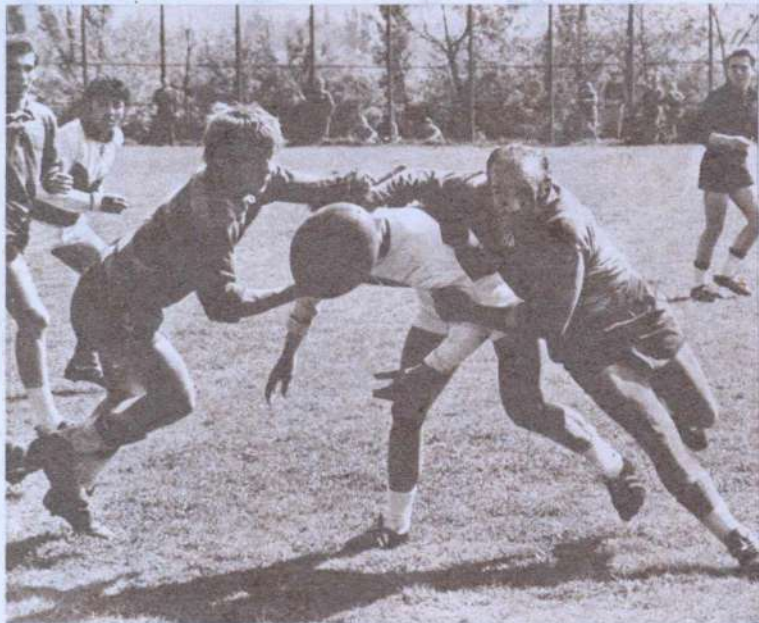
• Pasiunii extrasportive — muzică, artizanat, literatură.

Foto: Ion MIHĂICĂ

PARADOXUL RUGBY-ului

Mai puțin cunoscătorii sportului cu balonul oval susțin că rugby-ul este un sport dur, în care accidentele sînt foarte numeroase. În aparență, s-ar zice că au dreptate. În realitate, însă, lucrurile stau cu totul altfel. Statisticienii au demonstrat că între rugby și fotbal, de exemplu, dacă s-ar face un clasament al accidentărilor nu sportul cu balonul oval ar fi pe primul loc, ci fotbalul.

În fotografie, o dispută rugbystică (Steaua—Dinamo), desfășurată dur, bărbătește, de pe urma căreia nu a avut nimeni de suferit. Ce s-ar fi întimplat, însă, dacă pentru minge ar fi luptat trei fotbaliști?

RELAXARE

Desigur, toți iubitorii fotbalului l-au recunoscut pe sportivul din fotografie. Este dinamovistul Cornel DINU, surprins de fotoreporter într-un moment de relaxare. Dacă v-a frapat mărimea ghetelor lui Dinu, să știți că nu este decît o farsă a aparatului de fotografiat, care... exagerează dimensiunile obiectelor din prim-plan. În realitate, Cornel poartă pantofi numărul 41.

FĂRĂ CUVINTE
desen de Constantin CIOȘU

POLO CĂLARE

Polo călare, sportul oamenilor supli și roși, se află înscrisă în activitatea sportivă performanță a multor din Europa și America Latină. O crosă de polo este o minge rotundă din lemn (sau un puc) și, în joc, înțeles, micuțul cal poartă

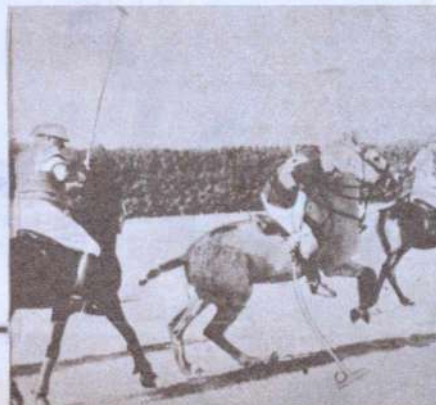
polo, cu talia de 1,42—1,47 m, constituie elementele principale ale polo-ului călare. Terenul de joc are 80 m lungime și 30 m lățime; poarta are 2 m lungime. Echipele sînt formate din câte cinci jucători.

Spre deosebire de poneiul obișnuit, poneiul polo are caracteristici superioare: printre acestea sînt picioare foarte puternice (însă scurte), tendința de a călări și copite solide. Uneori, poneii-polo au fost înțeleși cu cai provenind de la galop sau steeple-chase. Dar dese schimbări de rîm și direcție, abilitatea de a călări în jurul unei mîșcări (nedotați pentru o astfel de competiție) să nu se zădărească și să-și încheie cariera în urma unor accidente grave.

Jocul de polo călare cere atît calului cît și jucătorului calităști deosebite. Sportivul — echipajul — trebuie să aibă o bună cunoștință de anatomie și fiziologie, protejat de genunchiere și cască — să aibă o bună mîiestrie, inteligență și curaj, dă o notă distinctivă acestei întreceri.

Activitatea jocului de polo călare este din ce în ce mai răspîndită de către institute de educație fizică sau de cluburi jockey-cluburi. Cele mai numeroase cluburi de polo sînt în Argentina, Brazilia, U.R.S.S., Polonia, țări unde se organizează competiții naționale sau cupe și unde acest sport interesează un mare număr de spectatori.

D. IONESCU

Sportul A DOUA PASIUNE

Doru Iacobescu

Urmărind serialele românești «Haiducii lui Șapte-Cab», «Zestrea domniței Ralu», «Răzburarea haiducilor», cît și recentul film «Preerie», l-am remarcat pe Doru Iacobescu, tînăr actor al Teatrului Național «I.L. Caragiale» din București, datorită siguranței și avîntului mișcărilor.

Deducînd că actorul Doru Iacobescu trebuie să fie și un mare iubitor al sportului, l-am rugat să ne spună care dintre pasiuni este mai veche, teatrul sau sportul.

— În ordine cronologică sportul este «prima pasiune», pentru că l-am cunoscut încă din anii de școală. Însă «marea pasiune» rămîne meseria mea, pe scena «Naționalului» debutînd încă din anul al II-lea de Institut, respectiv acum 4 ani. (Am jucat în piesele «Săptămîna patimilor», «Surorile Boga», «Apus de soare», «Coana Chirița», «Orașul nostru»).

— Ce sport ați practicat?

— Atletismul, canotajul și voleiul, acesta din urmă reprezentînd, de fapt, activitatea

mea cea mai competitivă. Și în prezent joc volei în echipa «Arhitectura».

— Considerați că practicarea sportului reprezintă o necesitate a omului modern?

— Este o condiție esențială a omului secolului nostru. Evoluția societății avînd un ritm atît de rapid, oamenii

trebuie să se adapteze, au nevoie de o mobilitate interioară, pe care o obțin prin mișcarea fizică care se reflectă în psihic. Sportul are un rol important în viața societății. Fiind în contact cu mai mulți indivizi, se creează un climat de accepțiune, se realizează integrarea perfectă într-un colectiv.

— Cum vedeți legătura dintre profesia de actor și activitatea sportivă?

— Majoritatea actorilor dau dovadă de oboseală prematură, mobilitate dificilă. Colaborările cu televiziunea și cinematografia necesită multă mișcare, iar coproducțiile cinematografice creează obligația de a ne forma actori de circulație mondială și nu de teatru local. În concluzie, sportul constituie o obligație în formarea profesională a actorului de tip nou, o condiție sine qua non pentru păstrarea condiției fizice și spirituale.

Violeta ANTONIU

CEL MAI FERICIT ECHIPAJ

Vislașul din fotografie nu este altul decât cunoscutul actor de cinema **Charles BRONSON**, pe care am avut prilejul să-l vedem în diverse filme de aventuri și pe ecranele noastre. Omul puternic, violent și solitar de pe ecran este în realitate un... tătuc pașnic (are cinci copii), care iubeste sportul. Iată-l făcînd... canotaj împreună cu soția și una din fiicele sale.

ASTA MAI LIPSEA ...

După istovitoarea cursă ciclistă de șase zile, după dramatica întrecere automobilistică de 24 de ore de la Le Mans, iată că în programul competițional internațional a apărut o nouă întrecere... gigant. Este vorba de cursa motonautică de 24 de ore de la Rouen (Franța), la startul căreia s-au aliniat, alături de concurenții francezi, șase italieni, cinci englezi, doi suedezi și un sud-african. În fotografie, vă prezentăm startul acestei noi competiții.

AMDO
CUVINTE:
Octavian ANDRONIC

RECORDMAN MONDIAL LA 19 ani

Că valoarea nu așteaptă numărul anilor e un fapt dovedit foarte adesea și în sport. La numai 19 ani, atletul Karl-Heinz Stadtmüller (în fotografie cu nr. 857) din Republica Democrată Germană a întrecut recordul mondial de marș pe 2 ore, cu 250 m, realizînd 26.911,60 m, și recordul mondial în proba de 30 km, obținînd un timp excelent — 2.14:45,6. De reținut că la ultimul campionat european de juniori, disputat la Paris, Karl-Heinz Stadtmüller se clasase pe locul trei în proba de 10 km marș.

3 GREȘELI...

Copiind desenul de mai sus, colaboratorul nostru Octavian COVACI a făcut obișnuitele opt greșeli. Vă invităm să le descoperiți...

IN AȘTEPTARE

La 17 iunie, la Paris, va avea loc meciul pentru titlul mondial de box la categoria mijlocie. Deținătorul centurii cu diamante, argentinianul **MONZON**, își va apăra titlul în fața campionului european, francezului **Jean-Claude BOUTTIER**. În așteptarea acestei importante confruntări, Jean-Claude Bouttier a vizitat ringul de la Colombes, unde va avea loc meciul. Iată-l pe Bouttier (în centru) însoțit de managerul său **Jean Bretonnel** (dreapta) și de directorul Palatului sporturilor din Paris, **Charley Michaels**.

NĂRĂVAȘA MOTOCICLETĂ

Motocicleta, această... cal modern, este și ea, după cum se poate vedea, nărăvașă, atunci cînd e supusă unor eforturi deosebite. Și la ce încercări mai grele poate fi solicitată o astfel de mașină decât în cursele de motocros? În fotografie, vă prezentăm o secvență din cadrul întrecerii tradiționale de la Payerne (Elveția), unde s-a disputat o cursă de motocros, valabilă și pentru campionatul mondial. Primul loc l-a cucerit finlandezul **Heikki Mikkola** (în imagine) pe o mașină de 500 cmc.

AVANPREMIERĂ OLIMPICĂ REUȘITĂ

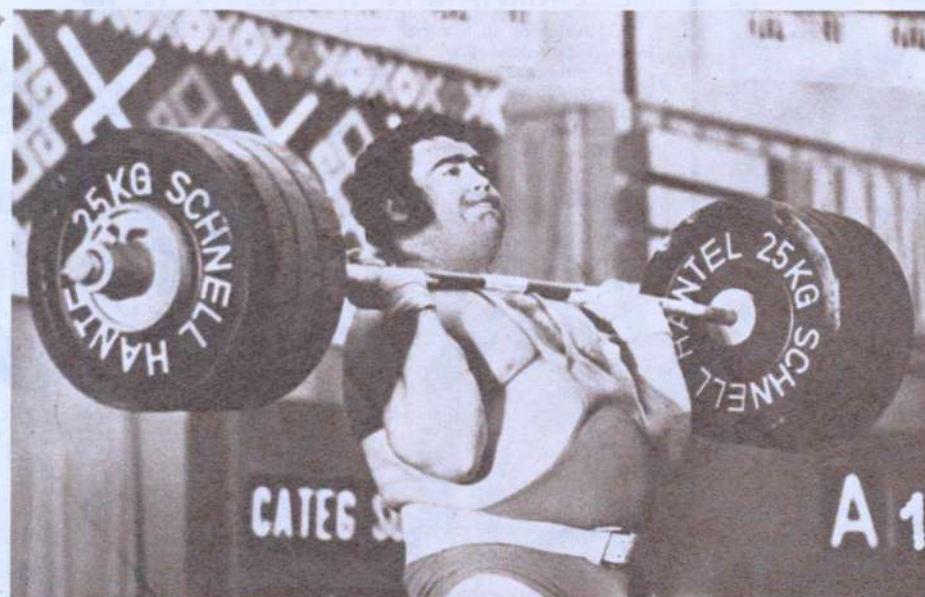

ÎN FOTOGRAFII

Vasili Alekseev (U.R.S.S.) «aruncă» 232,5 kg și devine campion. Iată-l în plin efort, cu bara la piept.

Fiți Balas (România) — locul IV la categoria ușoară.

Rudolf Mang (R.F. a Germaniei) ridică haltera de 222,5 kg și va fi învins de recordmanul lumii!

● Repetiția generă a halterofililor în veder J.O. de la München s-a bucurat de un deplin succ la campionatele europene de la Constanța: bilanț a fost extrem de bun. La start s-au aliniat 156 concurenți din 27 de țări (record de participar S-au doborât cu acest prilej 6 recorduri mondial cat. muscă: Smalcerz (Polonia) 103 kg la smu cat. pană: D. Sanidze (U.R.S.S.) 152,5 kg la arunca cat. ușoară: M. Kucev (Bulgaria) 155 kg la împin cat. semigrea: D. Rigert (U.R.S.S.) 166 kg la smu și 557,5 kg la aruncat; cat. grea: J. Talts (U.R.S.S.) 211 kg.

● Trei dintre halterofilii români s-au comportat onorabil. La cat. muscă, Ion Hortopan a cucerit medalie de argint (la smuls) — locul 6 la tot la cat. cocoș Victor Rusu a fost medaliat cu bro la aruncat — locul 5 la total, iar la cat. ușoară, F. Balas a obținut locul 4 la total. Dintre ceilalți concurenți români care nu s-au clasat printre primii menționi se cuvin unora care au dobândit noi recorduri ale țării: Gh. Miinea (cat. semimijloc) 130 kg la smuls, și Vasile Deak (cat. supergre) 142,5 kg și 475 kg la total.

● Cele mai valoroase rezultate le-au obținut halterofilii sovietici Jan Talts (patru medalii la cat. grea) și Dimitri Sanidze, care s-a apropiat la numai 5 kg de recordul mondial deținut de japonez Myake — singurul record al lumii care nu este posesia europenilor.

● Marile surprize ale campionatelor au fost furnizate de halterofilii bulgari (două titluri), de elin narea din concurs a lui Baszanowski și a lui Redin precum și de înfrângerea lui Kurențov. Toți trei și spre sfârșitul carierii și au fost depășiți de avalanșă elementelor tinere. Greu de presupus într-o realitate a acestora la J.O.!

● Cea mai spectaculoasă întrecere a avut loc la categoria super-grea între Alekseev și Mang. Învingând la mare luptă Alekseev (cu numai două kg și jumătate!) și la München se prevede o luptă titanică între acești doi coloși: Mang 22 de ani (128 kg), Alekseev 30 de ani (148 kg). Este foarte posibil ca din această luptă la J.O. să se nască un nou record mondial (645 kg — la ora actuală).

● Pentru modul ireproșabil în care s-a organizat acest mare campionat, organizatorii merită felicitări. Nu o spunem numai noi, ci mai ales oaspeții.

Ion OCHSENFEL

„REGINA ȘAHULUI“

își apără tronul

Pentru a treia oară în decurs de 10 ani, Nona Gaprindașvili își pune în joc titlul de campioană a lumii la șah, câștigat la Moscova, în ziua de 7 octombrie 1962, după strălucita victorie obținută în întâlnirea cu Elisaveta Bikova (9-2).

De atunci, faimoasa jucătoare gruzină domină cu autoritate epșhierul mondial feminin, joacă nu fără succes în turnee masculine și se dovedește de-a dreptul imbatabilă în meciuri.

Rivala sa în disputa începută pe 9 mai la Riga, Alla Kușnir, a mai fost șalangeră de două ori (1965 și 1969) pierzând în ambele dăți cu același scor: 8 1/2-4 1/2.

Nona Gaprindașvili s-a născut la 3 mai 1941, în localitatea Zugdidi, din R.S.S. Gruzină. Șahul l-a învățat în familie, de la o vîrstă fragedă, avîndu-i drept primi adversari pe cei cinci frați ai săi (jucători puternici, doi ajungînd pînă la clasificarea de candidați maeștri). S-a perfecționat în cercul de șah al Palatului pionierilor din Tbilisi, iar la vîrsta de 14 ani a ajuns campioană a Gruziei, jucînd apoi cu regularitate în campionatul U.R.S.S., pe care l-a cîștigat în mai multe rînduri.

Stilul de joc al Nonei Gaprindașvili este combinativ, eminent de atac. Ea este o foarte bună cunoscătoare a teoriei moderne, iar în ultima vreme și-a perfecționat considerabil arta apărării și conducerea finalurilor.

În fotoreportajul alăturat v-o prezentăm pe «regina șahului» în trei ipostaze:

● La tabla de joc (stînga), apărîndu-și coroana în meciul cu Alla Kușnir;

● Făcînd turul de onoare, pe un cal alb, în Palatul sporturilor din Tbilisi, după ce și-a păsirat titlul în al doilea meci cu Kușnir;

● Împreună cu fiul său, Dato.

V. CH.

NOTIA CU scrisori

CORNELIA COTLOANĂ — Românești, jud. Botoșani, oficiul poștal Botoșani 4, dorește să corespundă cu suporteri ai echipei Dinamo București. Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus. De asemenea, intenționează să stabilească care este cel mai iubit fotbalist al cititorilor revistei noastre, pe care îi roagă să-i scrie. Dragă Cornelia, după cum vezi, și-am îndeplinit rugămintele. Iată și răspunsul la întrebare: fotbalistul Cornel Dinu de la Dinamo București s-a născut la 3 august 1948.

FLORIAN SEGĂRCEANU — Turnu Măgurele. Dacă citești cu atenție explicația fotografiei, ai fi înțeles care dintre cei doi boxeri este Cassius Clay: cel cărui i se vede fața, deci cel din stînga imaginii.

TEODOR DUMITRESCU — București. În numele cititoarei noastre Clara Busculescu, vă mulțumesc pentru frumosul gest pe care l-ați făcut, trimițându-i insigna atât de mult dorită.

JOHNNY GOSTIN — București. Tenismenilor elvețieni, foștii noștri adversari în «Cupa Davis», le puteți scrie pe următoarele adrese Lui M. Werron: c/o Holstetter-Sports, 12, Corratierie, 1200 Geneve, Elveția. Lui F. Blatter: Girhaldenstrasse 51, 8048 Zürich, Elveția.

GETA STOICA — București. Te felicit pentru frumoasa poezie dedicată tenismenilor noștri Ilie Năstase și Ion Țiriac. Drept premiu pentru rimele bune, iată, îi rog pe toți iubitorii tenisului să-ți trimită, așa cum dorești, fotografii de tenismeni, articole despre tenis din ziare și reviste, referiri ale gazetărilor români și străini la adresa lui Năstase și Țiriac, în general tot felul de amănunte referitoare la activitatea sportivă prodigioasă a celor două «rachete» românești. Amabilii cititori ai revistei noastre îți pot trimite toate acestea pe adresa: str. Emil Racoviță nr. 21, bl. A-2, sc. A, et. 1, ap. 7, cartierul Berceni Sud I A, sectorul 5, București.

DOINA BUZERA — Tg. Jiu, str. Panduri nr. 61, jud. Gorj. În sfîrșit, o fată care pe lângă fotbal se interesează și de box, motiv major de a vă răspunde de urgență. Fostul campion european Aurel Dumitrescu și-a întrerupt o perioadă activitatea competițională, fiind bolnav. Acum, însă, e complet restabilit. După cum ai putut vedea, a participat la «zonele» de la Ploiești. Îmi scrieți că sunteți o admiratoare a fotbalistilor de la U.T.A. și doriți să co-

respondăți cu toți iubitorii acestei echipe. Îi rog și eu să vă scrie pe adresa de mai sus.

ANY M. — Orăștie. Înțeleg pasiunea ta pentru fotbal, pentru echipa Rapid, dar nu mă împac cu greșelile de ortografie din scrisoarea pe care am primit-o. Îți propun să nu ne mai scriem vreo trei luni, timp în care tu să pui mîna pe cartea de gramatică, iar eu să mă pun la punct cu răspunsurile la întrebările pe care mi le-ai adresat. De acord?

CONSTANTIN COSTICĂ — Piatra Neamț. Îmi pare rău, dar eu nu am colecție de fanioane. Insistați pe lângă cluburile simpatizate, poate veți avea succes.

JOSZEF PAPP — Tg. Mureș, str. Gh. Marinescu nr. 32, ap. 4, roagă clubul Petrolul Ploiești să-i răspundă la mandatul poștal în valoare de 49 lei, pe care l-a expediat la 8 decembrie 1971, pentru a primi fanionul și trei insigne ale fotbalistilor ploieșteni pe care îi simpatizează.

PETRU NEAGRĂU — Reșița. Cu siguranță faceți o confuzie. Cele mai bune rezultate obținute de reprezentativa noastră de fotbal în partidele cu selecționata Ungariei au fost următoarele: 1—1 (0—0), la București, în 1939, și 0—0 la Kecskemet, în 1964, — echipe olimpice. Dumneavoastră vă referiți, probabil, la o înfrîngere București — Budapesta.

MINA WAGNER — Galați. Vă mulțumesc pentru scrisoarea dv., plină de propuneri interesante. Vom ține seama de ele. Iată chiar în acest număr fotoreportajul despre handbaliștii noștri care se pregătesc pentru J.O. Mai strîșteți-ne.

VOICU LAZARUȚ — Timișoara. Am impresia că îmi căutați — cum se spune — nod în papură. Vă previn, însă, că nu mă las provocat. Sînt de acord cu toate «ofsurile dumneavoastră, dar, din păcate, nu le pot alina. Nici pe cel cu baschetbalistul Nicolae Mănăilă și nici pe cel cu handbalista Ilona Rigo. În legătură cu propunerea ca lovitura de la 11 m să se execute de la... 16 m, ce să spun? Mi se pare tot atât de interesantă ca și ultima întrebare pe care mi-ați adresat-o, și care sună astfel: «Ce se va întîmpla dacă echipa F.C. Schalke va cîștiga campionatul?» Chiar, zău, ce se va întîmpla? M-ați pus pe gînduri...

CONSTANTIN P. — Galați. Văzînd cite greșeli de gramatică ai făcut în numai 13 rînduri, cite are scrisoarea trimisă mie, vă mărturisesc sincer că nu mai am... curaj să vă dau adresele sollicitate. Ar fi bine ca o perioadă să nu mai scrieți sportivilor, ci să citiți cît mai mult, îndeosebi un manual de gramatică.

VASILE PINTEA — Comuna Fărcașa, str. Principala nr. 330, Jud. Maramureș, dorește să facă schimb de fotografii, insigne și fanioane sportive. Îi anunță cu acest prilej pe colecționari că oferă insignă clubului Real Madrid

pentru cea a clubului Steaua roșie din Belgrad și fanionul echipei braziliene Internațional (format mare) pentru cel al echipei naționale a României. Amatorii îi pot scrie pe adresa de mai sus.

GEORGE MIHAI — Reșița. 1) Întrebarea referitoare la... performanțele realizate la antrenament de lolanda Balaș am adresat-o chiar antrenorului ei, Ioan Soeter. Iată ce mi-a răspuns: «În toată cariera ei sportivă, Ioli nu a sărit la antrenamente mai sus de 1,65 m și această înălțime nu a fost atinsă decît de două sau de trei ori. Amîndoi am considerat că la antrenamente nu era necesar să ridicăm stacheta mai sus...»; 2) Prăjiniștul Petre Astafei s-a retras din activitatea competițională; 3) Dacă spațiul ne va permite, vom ține seama de propunerea dv. în legătură cu echipa de fotbal din categoria B.

SORIN ROTARU — Arad. În pariul pe care l-ați făcut cu prietenul dumneavoastră, amîndoi aveți dreptate, dar... pe jumătate: Ion Dumitru (Rapid) este căsătorit, iar Florea Dumitrache (Dinamo), nu.

ALEXANDRU OBLEZNIUC — Satul Gemenea. În lunga sa istorie, echipa de fotbal Rapid București a reușit doar o singură dată să cucerească titlul de campioană, în anul 1967. Mult mai bune rezultate au obținut fotbaliiștii rapidiști în «Cupa României», pe care au cîștigat-o în 1935, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941 și 1942.

DOINEL DUMA — Silvașul Superior. Le-am transmis fotbalistilor de la Steaua, pe care îi simpatizați atât de mult, tot ce m-ați rugat. Ei vă mulțumesc pentru urările de succes și promic să nu vă mai dezamăgească. În legătură cu fotografia pe care ne cereți să o publicăm, nu vă pot da deocamdată un răspuns pozitiv. Așteptăm și noi, ca și dumneavoastră, o performanță bună din partea sportivilor pe care doriți să-i vedeți fotografiati.

IOANA STAN — Focșani. În numărul viitor al revistei «Sport» veți afla împreună cu alți numeroși admiratori ai fotbalistului dv. preferat, tot ce dorești să știți despre Florea Dumitrache.

SENA MOISA — Iași. «Problema» ciclistă pe care nu o puteți... dezlega este cît se poate de simplă. Învîgător într-o cursă ciclistă pe etape va fi sportivul care realizează cel mai bun timp de-a lungul întregii competiții. Deci, este posibil ca un ciclist care nu a cîștigat nici o etapă să cucerească primul loc, datorită consecvențelor sale prezente printre frunțașii fiecărei etape. Este de asemenea posibil ca învingătorul într-o etapă sau două să nu se claseze printre frunțași în clasamentul final dacă în alte etape a realizat performanțe slabe. Acum totul e clar!

ECHIPA DE CLUB DIN EUROPA

AJAX Amsterdam

a cucerit pentru a doua oară consecutiv C.C.E. la fotbal

De la stînga la dreapta: Sus: STUY, HULSHOFF, SUURBIER,
BLANKENBURG, KROL. Jos: CRUYFF, HAAN, SWART, NEESKENS,
MÜHREN și KEIZER — căpitanul echipei.
În medalion, merituosul antrenor ȘTEFAN COVACI.

SPORT

2,50 lei